

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti povinnému **O. S.**, bývajúcemu v K., **o vymoženie 935,27 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp.zn. 27 Er 170/2007, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 19. decembra 2013 sp.zn. 26 CoE 264/2013, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Dovolanie **o d m i e t a**.

Povinnému náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Nitra uznesením zo 17. júna 2013 č.k. 27 Er 170/2007-49 s poukazom na § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní vyhlásil exekúciu vedenú na základe rozhodcovského rozsudku bližšie označeného v odôvodnení jeho uznesenia za neprípustnú, zastavil ju s tým, že o trovách exekúcie rozhodne samostatným uznesením. V odôvodnení rozhodnutia týkajúceho sa zastavenia exekúcie súd uviedol, že v danom prípade bola medzi oprávnenou a povinným uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Poukázal na to, že vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú súčasťou zmluvy o úvere, je upravená výška úroku z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy dlhu odo dňa splatnosti celého dlhu až do jeho uhradenia, pričom dohodnutý a rozhodcovským súdom priznaný úrok z omeškania predstavuje 91,25 % ročne. Mal za to, že takýto úrok z omeškania predstavuje hrubý nepomer medzi dohodnutým a zákonným úrokom z omeškania a tým aj neprímerané zvýhodnenie oprávneného na úkor povinného. Z toho vyplýva neproporcionálnosť úrokov z omeškania, keď tu nastáva rozpor s príslušnými ustanoveniami vnútroštátneho a európskeho práva o ochrane spotrebiteľa. Pre rozpor s dobrými mravmi je aj v rozpore so zásadou ekvity, ktorá je pre oblasť súkromného práva určujúcou. Súd ich vyhodnotil ako neprijateľné podmienky v zmysle § 53 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko spôsobujú značnú nerovnováhu v právach

a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čím sa aj následne zabezpečovacia zmenka vychádzajúca zo zmluvy o úvere stala v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatnou. Súd dospel k záveru, že úverová zmluva, ktorá bola podkladom na vydanie rozhodcovského rozsudku, je neplatná, nemohlo teda v rámci rozhodcovského konania dôjsť k vydaniu rozhodcovského rozsudku zaväzujúceho na plnenie priznané v rozpore so zákonom, v dôsledku čoho nemohol exekučný titul nadobudnúť materiálnu vykonateľnosť.

Krajský súd v Nitre uznesením z 19. decembra 2013 sp.zn. 26 CoE 264/2013 návrhy oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p. zamietol a napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. h/ a § 221 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal, nie je vo výroku vecne správne. Poukázal na § 45 ods. 1 a ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní a ustanovenia § 44 ods. 2, § 57 ods. 1 a § 58 ods. 1 Exekučného poriadku. V zmysle týchto ustanovení v prípade, ak je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok, exekučný súd musí posudzovať aj to, či rozhodcovský rozsudok bol vydaný v súlade so zákonom o rozhodcovskom konaní a či nie sú naplnené dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 45 ods. 1 a ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. III. ÚS 372/2011-18 a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3 Cdo 146/2011. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa v zmysle uvedeného neposudzoval, či rozhodcovský rozsudok bol vydaný v súlade so zákonom o rozhodcovskom konaní a či nie sú naplnené dôvody na zastavenie exekúcie v zmysle § 45 ods. 1 a ods. 2 uvedeného zákona. Súd prvého stupňa iba konštatoval rozpor úrokov z omeškania s zákonom a dobrými mravmi, na podklade čoho vyhlásil celú zmluvu o úvere a následne aj zabezpečovaciu zmenuku za neplatnú. Súd prvého stupňa tak nedostatočne zistil skutkový stav, pričom vec zároveň nesprávne právne posúdil, keď nepreskúmal, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy, resp. doložky a iba na podklade neprijateľnosti a rozporu úrokov z omeškania so zákonom vyhlásil celú zmluvu o úvere za neplatnú. Súdu prvého stupňa uložil opätovne vo veci rozhodnúť a v ďalšom konaní posúdiť existenciu dôvodov na zastavenie exekúcie podľa § 45 ods. 1 a ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní. Návrhom na prerušenie konania (§ 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p.) nevyhovelo s odôvodnením, že je neopodstatnený.

Proti výroku uvedeného uznesenia odvolacieho súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. podala oprávnená odvolanie. To isté uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 3. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), 4. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 5. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), 6. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala

uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) najskôr skúmal, či sú dané procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže konať o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 19. decembra 2013 sp.zn. 26 CoE 264/2013.

Oprávnená v procesnom postavení, v ktorom sa nachádza v preskúmvanej veci, bola už účastníčkou konania vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných konaniach pred najvyšším súdom, v ktorých tak, ako aj v tomto prípade podala odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu; najvyšší súd konanie o jej odvolaniach v týchto veciach zastavil (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp.zn. 1 CoE 25/2014, 2 Co 24/2013, 2 CoE 81/2014, 3 CoE 82/2014, 4 CoE 44/2014, 5 CoE 3/2014, 7 CoE 64/2013, 8 CoE 68/2014) s tým, že a/ odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa, b/ rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v odvolacom konaní zamietnutý návrh na prerušenie konania, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa (ale je rozhodnutím odvolacieho súdu) a c/ najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcom proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný (§ 9 ods. 1 a 2 O.s.p. a § 10 ods. 1 a 2 O.s.p.). Najvyšší súd na uvedené rozhodnutia v podrobnostiach poukazuje s tým, že aj v preskúmvanej veci sa stotožňuje s právnymi závermi v nich vyjadrenými.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas oprávnená zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), skúmal, či podané dovolanie má náležitosti podľa § 241 ods.1 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že dovolanie oprávnenej má také vady, ktoré bránia dovolaciemu súdu v jeho prejednaní.

V dovolaní sa musí popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu a z akých dôvodov sa toto rozhodnutie napadá, prípadne ktoré dôkazy by sa mali vykonať na preukázanie dôvodov dovolania a čoho sa dovolateľ domáha (§ 241 ods.1 veta prvá O.s.p.).

Súd prvého stupňa vyzve toho, kto podal dovolanie, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné dovolanie alebo dovolanie, ktoré neobsahuje náležitosti podľa odseku 1, v určenej lehote doplnil alebo opravil. Ak sa aj napriek výzve súdu v lehote desiatich dní dovolanie neopraví alebo nedoplní, predloží súd prvého stupňa dovolanie na rozhodnutie dovolaciemu súdu (§ 241 ods. 4 O.s.p.).

Sudca alebo poverený zamestnanec súdu uznesením vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie

vykonať. (§ 43 ods.1 O.s.p.) Ak účastník v lehote podľa odseku 1 podanie neopraví alebo nedoplní a pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať, súd odmietne podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania. (§ 43 ods.2 veta prvá O.s.p.)

Z dovolania oprávnenej je nepochybné, že je koncipované tak, ako dovolanie, ktoré smeruje (tak ako v iných jej exekučných veciach) proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie exekučného súdu o vyhlásení exekúcie za neprípustné a o jej zastavení (oprávnená v prvom odseku svojho dovolania uvádza, že podáva dovolanie proti uzneseniu, ktorým Krajský súd v Nitre „rozhodol tak, že potvrdil uznesenie Okresného súdu Nitra zo dňa 17. júna 2013 sp.zn. 27 Er 170-2007“). Napadnuté rozhodnutie označila v dovolaní okrem vyššie uvedených údajov aj bližšou identifikáciou predmetu tohto rozhodnutia tak, že nesprávne posúdil rozhodcovskú doložku ako neprijateľnú (nekalú) podmienku v spotrebiteľskej zmluve uzatvorenej medzi oprávnenou a povinným. Dovolacie dôvody sa z hľadiska obsahového (§ 41 ods. 2 O.s.p.) vzťahovali k rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil. Odvolací súd ale oprávnenou uvádzaným spôsobom nerozhodol. Krajský súd v Nitre uznesením z 19. decembra 2013 sp.zn. 26 CoE 264/2013 uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, keď sa v spise iné rozhodnutie odvolacieho súdu nenachádzalo.

Okresný súd Nitra, po vrátení veci dovolacím súdom, uznesením z 10. marca 2015 č.k. 27 Er 170/2007-181 vyzval oprávnenú v zmysle § 241 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 43 ods. 1 O.s.p., aby v lehote 10 dní doplnila podané dovolanie tak, že označí dôvody, pre ktoré napáda rozhodnutie odvolacieho súdu. Zároveň ju poučil, že ak sa aj napriek výzve súdu v lehote desiatich dní dovolanie neopraví alebo nedoplní, predloží súd prvého stupňa dovolanie na rozhodnutie dovolaciemu súdu.

Oprávnená prevzala predmetné uznesenie dňa 16. marca 2015, avšak do vydania rozhodnutia dovolacieho súdu naň nereagovala a vady dovolania neodstránila.

Dovolanie oprávnenej je zmätočné. Dovolanie nemá zákonom predpísané náležitosti v zmysle § 241 ods.1 veta prvá O.s.p., pretože neobsahuje podstatnú náležitosť nevyhnutnú k jeho prejednaniu, a to uvedenie dôvodov, pre ktoré ho napáda. Tieto nedostatky bránia dovolaciemu súdu v riadnom preskúmaní podaného dovolania.

Keďže oprávnená napriek výzve okresného súdu vady dovolania neodstránila do vydania rozhodnutia dovolacieho súdu a uvedený nedostatok bráni jeho prejednaniu, dovolací súd jej dovolanie v zmysle § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. d/ O.s.p. odmietol bez toho, aby sa zaoberal jeho procesnou prípustnosťou a vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 ods. 1 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. apríla 2016

**JUDr. Soňa Mesiarkinová, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová